

Mladá veda

Young Science

Špeciálne vydanie

Mladá veda

Young Science

MEDZINÁRODNÝ VEDECKÝ ČASOPIS MLADÁ VEDA / YOUNG SCIENCE

Číslo 1 (špeciálne vydanie), ročník 6., vydané v januári 2018

ISSN 1339-3189

Kontakt: info@mladaveda.sk, tel.: +421 908 546 716, www.mladaveda.sk

Fotografia na obálke: Floriánova brána v Prešove. © Branislav A. Švorc, foto.branisko.at

REDAKČNÁ RADA

doc. Ing. Peter Adamišin, PhD. (Katedra environmentálneho manažmentu, Prešovská univerzita, Prešov)

doc. Dr. Pavel Chromý, PhD. (Katedra sociálnej geografie a regionálneho rozvoje, Univerzita Karlova, Praha)

prof. Dr. Paul Robert Magocsi (Chair of Ukrainian Studies, University of Toronto; Royal Society of Canada)

Ing. Lucia Mikušová, PhD. (Ústav biochémie, výživy a ochrany zdravia, Slovenská technická univerzita, Bratislava)

doc. Ing. Peter Skok, CSc. (Ekonomos s. r. o., Prešov)

prof. Ing. Róbert Štefko, Ph.D. (Katedra marketingu a medzinárodného obchodu, Prešovská univerzita, Prešov)

prof. PhDr. Peter Švorc, CSc., predseda (Inštitút histórie, Prešovská univerzita, Prešov)

doc. Ing. Petr Tománek, CSc. (Katedra veřejné ekonomiky, Vysoká škola báňská - Technická univerzita, Ostrava)

REDAKCIA

PhDr. Magdaléna Keresztesová, PhD. (Fakulta stredoeurópskych štúdií UKF, Nitra)

Mgr. Martin Hajduk (Inštitút histórie, Prešovská univerzita, Prešov)

RNDr. Richard Nikischer, Ph.D. (Ministerstvo pro místní rozvoj ČR, Praha)

Mgr. Branislav A. Švorc, PhD., šéfredaktor (Vydavateľstvo UNIVERSUM, Prešov)

PhDr. Veronika Trstianska, PhD. (Ústav stredoeurópskych jazykov a kultúr FSŠ UKF, Nitra)

Mgr. Veronika Zuskáčová (Geografický ústav, Masarykova univerzita, Brno)

VYDAVATEĽ

Vydavateľstvo UNIVERSUM, spol. s r. o.

www.universum-eu.sk

Javorinská 26, 080 01 Prešov

Slovenská republika

© Mladá veda / Young Science. Akékoľvek šírenie a rozmnožovanie textu, fotografií, údajov a iných informácií je možné len s písomným povolením redakcie.

KOMPARACE OTH REGENSBURG A VŠTE V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH SE ZŘEATELEM NA VYBRANÉ ASPEKTY PRAKTICKÉHO ZAMĚŘENÍ STUDIA

COMPARISON OF OTH REGENSBURG AND ITB IN ČESKÉ BUDĚJOVICE WITH
REGARD TO SELECTED ASPECTS OF THE PRACTICAL ORIENTATION OF THE
STUDY

Zdeněk Caha, Jaroslav Stuchlý, Michal Ruschak, Michal Šuta, Lenka Dienesová ¹

Zdeněk Caha působí jako ředitel Ústavu podnikové strategie a je odborný asistent na Katedře managementu na Vysoké škole technické a ekonomické v Českých Budějovicích v České republice. Ve svém výzkumu se věnuje problematice managementu, konkrétně problematice řízení lidských zdrojů, podnikovému vzdělávání a podnikatelské etice. Jaroslav Stuchlý pracuje jako docent na katedře ekonomiky Vysoké školy technické a ekonomické v Českých Budějovicích. Specializuje se na ekonometrii a statistiku. Michal Ruschak působí na Ústavu podnikové strategie na Vysoké škole technické a ekonomické v Českých Budějovicích jako finanční manažer projektů. Michal Šuta je studentem Vysoké školy technické a ekonomické v Českých Budějovicích. Lenka Dienesová je studentkou Vysoké školy technické a ekonomické v Českých Budějovicích.

Zdeněk Caha works as a director of the Faculty of Corporate Strategy and is an assistant professor at the Department of Management at the Institute of Technology and Business in České Budějovice in the Czech Republic. His research is devoted to management, specifically human resource management, corporate education and business ethics. Jaroslav Stuchlý works as an associate professor at the Department of Department of Economics at the Institute of Technology and Business in České Budějovice. He is an expert in econometrics and statistics. Michal Ruschak works at the Faculty of Corporate Strategy. He works also as a financial project manager. Michal Šuta is a student at the Institute of Technology and Business in České Budějovice. Lenka Dienesová is a student at the Institute of Technology and Business in České Budějovice.

¹ Adresa pracoviště: Mgr. Zdeněk Caha, MBA, Ph.D., doc. RNDr. Jaroslav Stuchlý, CSc., Ing. Michal Ruschak, Bc. Michal Šuta, Lenka Dienesová, Department of Management, Department of Economics, Faculty of Corporate Strategy, Institute of Technology and Business in České Budějovice, Okružní 517/10, 370 01 České Budějovice, Czech Republic
E-mail: caha@mail.vstecb.cz, stuchly@mail.vstecb.cz, ruschak@mail.vstecb.cz, suta@mail.vstecb.cz, dienesova@mail.vstecb.cz

Abstract

The present study first provides a summary of the development of the professionally oriented sector of tertiary schools in general and after that it deals with its development in Germany and in the Czech Republic. In a questionnaire survey the authors compare the rate of satisfaction with the selected aspects of the study that document the practical orientation of this type of education among students on an example of two professionally oriented schools, OTH Regensburg and ITB in České Budějovice. The questionnaire survey has shown that both of the schools are very well profiled in compliance with their declaration of themselves to be professionally oriented educational institutions. Slightly higher level of satisfaction among German students can be explained by the longer tradition of the German non-university sector and by the particular educational institution.

Key words: University of Applied Sciences, comparison, study

Abstrakt

Následující studie nejprve podává všeobecný nástin vývoje profesně zaměřeného sektoru vysokých škol a následně i jeho vývoje v Německu a v České republice. Autoři porovnávají v rámci svého výzkumného dotazníkového šetření na příkladu dvou profesně zaměřených škol, OTH Regensburg a VŠTE v Českých Budějovicích, míru spokojenosti studentů s vybranými aspekty studia, které dokumentují praktické zaměření tohoto typu vzdělávání. Dotazníkové šetření ukázalo, že se obě vysoké školy velmi dobře profilují v souladu s tím, jak deklarují, a sice jako profesně zaměřené vzdělávací instituce. Přece jenom o poznání vyšší míru spokojenosti německých studentů s některými aspekty studia lze vysvětlit jak delší tradicí tamního neuniverzitního sektoru, tak i konkrétní vzdělávací institucí.

Klíčová slova: Profesně zaměřená vysoká škola, komparace, studium

Úvod

Ve 20. století probíhalo v západoevropských zemích masové rozšiřování vysokého školství, toto rozšiřování se vyznačovalo především kvantitativním rozvojem (Čerych 1990 – 1991). Vzdělání, které poskytují profesně zaměřené, často označované jako „neuniverzitní“ vysoké školy, je oblastí vzdělávání, která prošla od 2. světové války dynamickým vývojem. V tomto období se projevovaly tři významné tendence, a to zejména růst, demokratizace a diverzifikace (Trow 1997). Po 2. světové válce se objevila vysoká poptávka po vysokoškolském vzdělávání, tudíž bylo nezbytné zvýšit kapacitu stávajících vysokých škol, respektive byly zakládány nové vysoké školy, a současně muselo dojít k relevantnímu nárůstu počtu akademických pracovníků. Zájem o vysokoškolské vzdělání neopadl ani v dalších desetiletích 20. století, neboť se začala měnit skladba zaměstnání, a na základě toho bylo třeba splnit kvalifikační požadavky. Tento nárůst vysokoškolského vzdělání našel oporu v zákoně, neboť byla podpořena podmínka rovného přístupu k vysokoškolskému studiu jako projev demokratizace vysokoškolského vzdělání. Díky tomu se začal objevovat značný rozdíl v rovině vstupních vědomostí i schopností studentů a začal se objevovat problém, který byl spojen s koncepcí výuky. Kvůli tomu došlo v 60. a 70. letech 20. století k diverzifikaci vysokých škol, neboť stávající univerzity nebyly schopny pokrýt výuku klasickým vysokým standardem poskytovaného vzdělání, jelikož nebylo již únosné vzdělávat pouze elitní

studenty. Z tohoto důvodu vznikl nový typ vysokoškolské instituce, který byl nazván neuniverzitní vysokou školou, která začala nabízet velice různorodé, silně prakticky zaměřené studijní programy, které byly považovány za zajímavé nejen pro prakticky zaměřené studenty, nýbrž také pro podnikovou praxi.

Rozvoj neuniverzitních vysokých škol je spojen s tzv. „*manpower approach*“ vyjadřující nezbytnost vysoce kvalifikovaného lidského kapitálu v kontextu vývoje a využití nových technologií. V souvislosti s rozvojem neuniverzitních vysokých škol se setkáváme rovněž s tzv. „*social demand approach*“, který akcentuje zásadu rovných šancí v oblasti vzdělávání (Vašutová 2002).

Koncem 60. let 20. století došlo k přeměně vysokoškolského systému, a to na základě toho, jakým způsobem zahrnuly do své koncepce neuniverzitní vysoké školy. V zásadě se jednalo o systémovou diverzifikaci (vznikly samostatné neuniverzitní sektory) nebo diferenciaci v rámci stávajícího vysokoškolského sektoru tím, že vznikaly i profesně orientované studijní programy. Došlo k profilaci čtyř základních typů vysokoškolských systémů: binární (Německo, V. Británie), integrovaný (unitární) systém (Švédsko), fragmentovaný systém (Francie) a diverzifikovaný model (USA) (Čerych 1990-1991; Halberštát et al. 1992; Jallade 1992; Teichler 2005; Vašutová 2002).

Zrod neuniverzitních vysokých škol byl doprovázen počáteční nedůvěrou. Nedůvěra se projevovala tím, že neuniverzitní vysoké školy nebyly zpočátku akceptovány za rovnocenné a plnohodnotné elementy vysokoškolského vzdělávacího systému jak ze strany klasických univerzit a státu, tak ze strany zaměstnavatelů. Některé vysoké školy tohoto typu hledaly východiska z této nepříjemné situace pomocí tzv. „*academic drift*“, což označuje úsilí napodobovat klasické univerzity v délce studia, studijním programem apod. Díky tomu se neuniverzitní vysoké školy odchýlily od svého prvotního pojetí orientovaného na praktické vědomosti a dovednosti a většinou ani nebyly schopny konkurovat klasickým univerzitám a stávaly se z nich vysoké školy nízké hodnoty a prestiže.

Začátkem 80. let 20. století došlo k nárůstu kvality a zároveň prestiže neuniverzitních vysokých škol. Tento nárůst prestiže byl dán zejména tím, že neuniverzitní vysoké školy byly méně byrokratické a rychleji reagovaly na změnu trhu, procesy se zde konaly rychleji a výsledky byly jednodušší než na univerzitách. Vznik nových technologií vyvolal poptávku po vysoce kvalifikovaných odbornících, kteří by nové stroje byli schopni obsluhovat, tudíž nebylo zapotřebí příliš akademické vysokoškolské vzdělání. Začalo leckdy docházet i k tomu, že absolventi klasických univerzit si na neuniverzitních vysokých školách rozšiřovali své akademické vzdělání o praktický segment. Proto se některé klasické univerzity rozhodly nabízet prakticky orientované studijní obory podobné těm, které nabízí neuniverzitní vysoké školy (Čerych 1990-1991). O zkvalitňování procesu vzdělávání pojednává Kmecová (2017), která kromě jiného uvádí, že cílem každého manažera (řídícího pracovníka, pedagoga, akademického pracovníka) je pochopit to, co pracovníky motivuje. S pomocí motivace, jako nástroje řízení, můžeme dosáhnout stanovených cílů nejen na pracovištích, ale rovněž i ve vzdělávacím procesu.

Komparace vývoje neuniverzitních vysokých škol v Německu a České republice

V Německu probíhal vývoj neuniverzitních vysokých škol ve čtyřech etapách. První etapa probíhala na konci 60. let 20. století. Byla spojena se vznikem neuniverzitních vysokých škol, který představoval vývoj nového typu vysokých škol. Druhá fáze vývoje toho typu vysokých škol byla spojena s rozvojem existujících neuniverzitních vysokých škol, tato fáze se uskutečňovala v 70. letech 20. století. Tato druhá, rozvojová fáze našla oporu ve spolkovém Zákonu o vysokých školách z roku 1976. Právě tento zákon umožnil nečinit rozdíly mezi neuniverzitními vysokými školami a univerzitami, dokonce je postavil na stejnou úroveň. Díky tomuto zákonu byla zaručena neuniverzitním vysokým školám svoboda v oblasti výzkumu, výuky a akademické samosprávy ve stejném měřítku jako univerzitám. Předposlední etapa vývoje neuniverzitních vysokých škol nastupuje v roce 1990. Pro danou vývojovou fázi je typické masivní zakládání zčásti soukromých vysokých škol a přizpůsobení východoněmeckých školských zařízení normám západoněmeckých neuniverzitních vysokých škol. V roce 1992 došlo na základě doporučení vědecké rady k transformaci majoritní většiny technických vysokých škol a některých inženýrských škol na neuniverzitní vysoké školy. Kromě toho docházelo i k zakládání nových vysokých škol. Podle jedné ze studií bylo zjištěno, že celkový nárůst počtu škol činil více než 30 %. Autoři výzkumu také zjistili, že na konci třetí vývojové etapy existovalo v roce 2000 podle informací vědecké rady 151 neuniverzitních vysokých škol. Z tohoto počtu neuniverzitních vysokých škol bylo 47 soukromých. V roce 1994 bylo v Německu 523 000 studentů neuniverzitních vysokých škol, což odpovídalo 26 % celkového počtu všech studentů (Kulicke et al. 2004). Čtvrtá vývojová fáze byla spojena s boloňským procesem (Boloňská fáze od roku 2000). V této vývojové etapě získali neuniverzitní vysoké školy novou sebedůvěru, což mnoho vzdělávacích institucí vyjádřilo změnou svého názvu „*Fachhochschule*“ na „*Vysoká škola aplikovaných věd*“, „*Technická vysoká škola*“ či pouze „*Vysoká škola*“ (Hochschule) bez předpony „*Fach*“. Došlo také k legislativním změnám, neboť dle § 19 čerstvě reformovaného vysokoškolského zákona byly akademické tituly bakalář a magistr získané na univerzitách zrovnoprávněny s těmi z neuniverzitních vysokých škol.

V České republice vznikly neuniverzitní vysoké školy počátkem 90. let 20. století po pádu komunistického režimu a po následných vysokoškolských reformách. V roce 1992 začaly vznikat vyšší odborné školy v rámci experimentu, který vycházel z nizozemských HBO (vysoké odborné školy). Z těchto škol byly poté vybrány ty nejkvalitnější, které měly být následně transformovány a měly tak zformovat základ profesně orientovaného vysokoškolského sektoru. Tento postup však nebyl legislativně podpořen, neboť vysokoškolský zákon v roce 1995 nenašel patřičnou odezvu v parlamentu (Karpíšek 1996; Čerych 1996). Až v roce 1998 díky zákonu č. 111/1998 Sb., o vysokých školách, mohly začít vznikat neuniverzitní vysoké školy, ale také soukromé i veřejné. Původní myšlenka přeměny vyšších odborných škol na neuniverzitní vysoké školy není možná a vše nasvědčuje tomu, že postupně zaniknou. V České republice existuje 24 veřejných, 2 státní a 3 soukromé vysoké školy univerzitního typu, které realizují všechny tři stupně vzdělávání, dále 2 veřejné a 38 soukromých neuniverzitních vysokých škol, které vyučují především bakalářské, případně i magisterské obory (Caha et al. 2017).

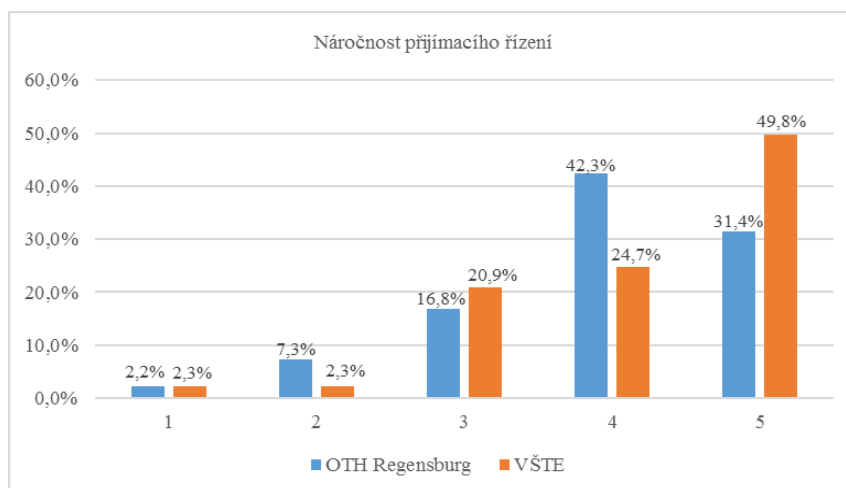
Cíle a použité metody

Cílem dotazníkového šetření bylo zjistit a porovnat míru spokojenosti studentů dvou profesně zaměřených vysokoškolských institucí, Ostbayerische Technische Hochschule (OTH Regensburg) a Vysoké školy technické a ekonomické v Českých Budějovicích (VŠTE), s vybranými aspekty studia, a to především ve vztahu k jeho deklarované odborné profilaci.

Dotazníkové šetření bylo uskutečněno pomocí online dotazníku v období leden až březen 2017 na zmíněných školách. Do sběru dat bylo zapojeno celkem 353 respondentů z řad náhodně vybraných studentů obou vzdělávacích institucí. Z celkového počtu studentů se do dotazníkového šetření zapojilo celkem 61,2 % respondentů z Vysoké školy technické a ekonomické v Českých Budějovicích, počet respondentů z OTH Regensburg čítal 38,8 %. Výsledky dotazníkového šetření byly zpracovány s využitím matematicko-statistických metod. Do výsledku jednotlivých odpovědí nebyli zahrnuti respondenti, kteří na danou otázku neodpověděli.

Výsledky

První z vybraných dotazníkových položek souvisela s náročností přijímacího řízení. Respondenti hodnotili přijímací řízení dle Likertovy stupnice od 1 „velmi náročné“ do 5 „velmi snadné“.

Graf 1 – Náročnost přijímacího řízení v relativní četnosti

Zdroj: Vlastní výzkum

V položce 1 jsou odpovědi respondentů, týkající se náročnosti přijímacího řízení na obou vysokých školách, srovnatelné.

Odpověď	OTH Regensburg		VŠTE ČB	
	Absolutní četnost	Relativní četnost	Absolutní četnost	Relativní četnost
1-velmi náročné	3	2,20%	5	2,30%
2	10	7,30%	5	2,30%
3	23	16,80%	45	20,90%

4	58	42,30%	53	24,70%
5-velmi jednoduché	43	31,40%	107	49,80%
Celkem	137	100,00%	215	100,00%

Tabuka 1 – Náročnosť prijímacieho řízení v absolutní a relativní četnosti
Zdroj: Vlastní výzkum

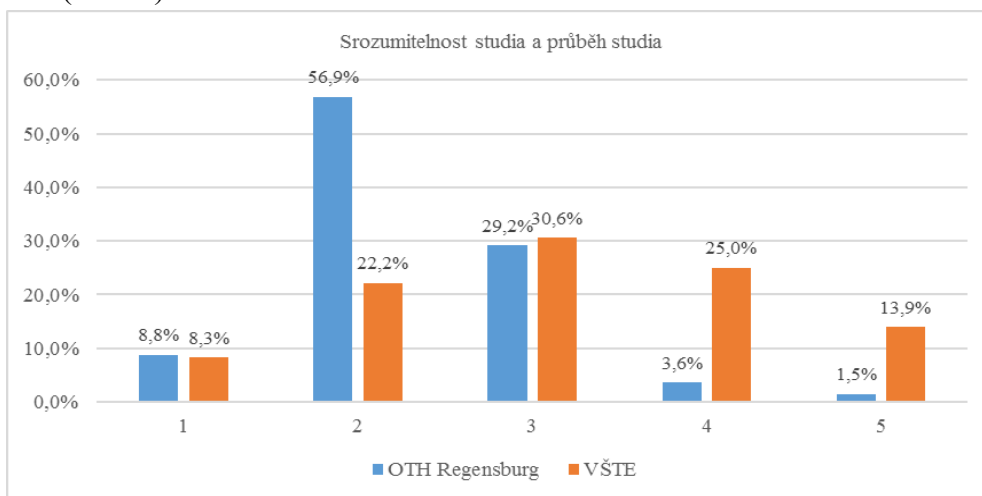
Na základě Tabulky 1 lze konstatovat, že přijímací řízení je na obou institucích pouze pro cca 2 % studentů velmi náročné nebo náročné (1 nebo 2). Nejčastěji studenti zvolili odpověď 4 a 5, což vypovídá o tom, že přijímací řízení na dané instituce je spíše snadné.

Z Grafu 1 a Tabulky 2 je zřejmé, že rozdíl četností a průměrů se u respondentů VŠTE odchyluje směrem doprava, neboť 50 % všech respondentů odpovědělo, že přijímací řízení je velmi snadné.

Vysoká škola	M (SD)
OTH Regensburg	3.93 (0.99)
VŠTE ČB	4.17 (0.99)

Tabuka 2 – Náročnosť prijímacieho řízení - průměr a směrodatná odchylka
Zdroj: Vlastní výzkum

Následující položka souvisela se srozumitelností studia a průběhu studia. Studenti danou otázku opět hodnotili pomocí Likertovy stupnice od 1 „zcela jasné“ do 5 „spíše nejasné“. Odpovědi studentů z OTH Regensburg se pohybují v oblasti 1 - 3, z čehož vyplývá, že srozumitelnost studia a průběh studia je většinou respondentů OTH Regensburg jasná ve velmi vysoké míře (Graf 2).

Graf 2 – Srozumitelnost studia a průběh studia v relativní četnosti
Zdroj: Vlastní výzkum

Respondenti OTH Regensburg nejčastěji volili odpověď 2, relativní četnost je téměř 60 %. Studenti VŠTE ČB nejčastěji volili odpověď 2 až 4, tedy střední polohu stupnice. Téměř 14 % respondentů z VŠTE ČB odpovědělo, že organizace studia je pro ně dosti nejasná (Tabulka 3).

Odpověď	OTH Regensburg		VŠTE ČB	
	Absolutní četnost	Relativní četnost	Absolutní četnost	Relativní četnost
1-zcela srozumitelné	12	8,80%	18	8,30%
2	78	56,90%	48	22,20%
3	40	29,20%	66	30,60%
4	5	3,60%	54	25,00%
5-spíše nesrozumitelné	2	1,50%	30	13,90%
Celkem	137	100,00%	216	100,00%

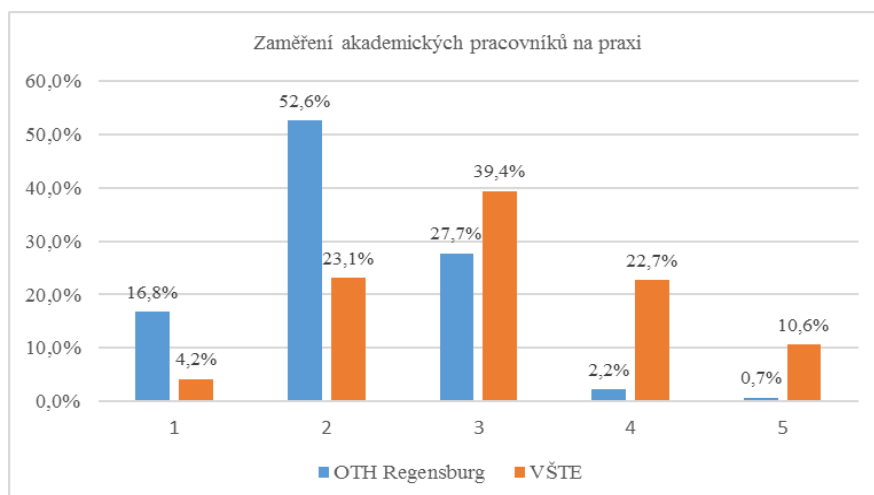
Tabulka 3 – Srozumitelnost studia a průběh studia v absolutní a relativní četnosti
Zdroj: Vlastní výzkum

Z dotazníkového šetření tedy vyplynulo, že studenti OTH Regensburg se lépe orientují v organizaci studia, neboť průměrné hodnoty se mezi vzdělávacími institucemi liší téměř o jeden stupeň (Tabulka 4).

Vysoká škola	M (SD)
OTH Regensburg	2.32 (0.75)
VŠTE ČB	3.14 (1.16)

Tabulka 4 – Srozumitelnost studia a průběh studia - průměr a směrodatná odchylka
Zdroj: Vlastní výzkum

Další dotazníková položka byla zaměřena na posouzení akademických pracovníků z hlediska jejich praktického přístupu k výuce, a to opět dle Likertovy stupnice - od 1 „Praktici“ do 5 „Teoretici“.

Graf 3 – Zaměření akademických pracovníků na praxi
Zdroj: Vlastní výzkum

Dle Tabulky 5 studenti OTH Regensburg hodnotí své akademické pracovníky více jako „praktiky“, zatímco respondenti VŠTE ČB klasifikují své pedagogy v tomto ohledu spíše neutrálně.

Odpověď	OTH Regensburg		VŠTE ČB	
	Absolutní četnost	Relativní četnost	Absolutní četnost	Relativní četnost
1-praktik	23	16,80%	9	4,20%
2	72	52,60%	50	23,10%
3	38	27,70%	85	39,40%
4	3	2,20%	49	22,70%
5-teoretik	1	0,70%	23	10,60%
Celkem	137	100,00%	216	100,00%

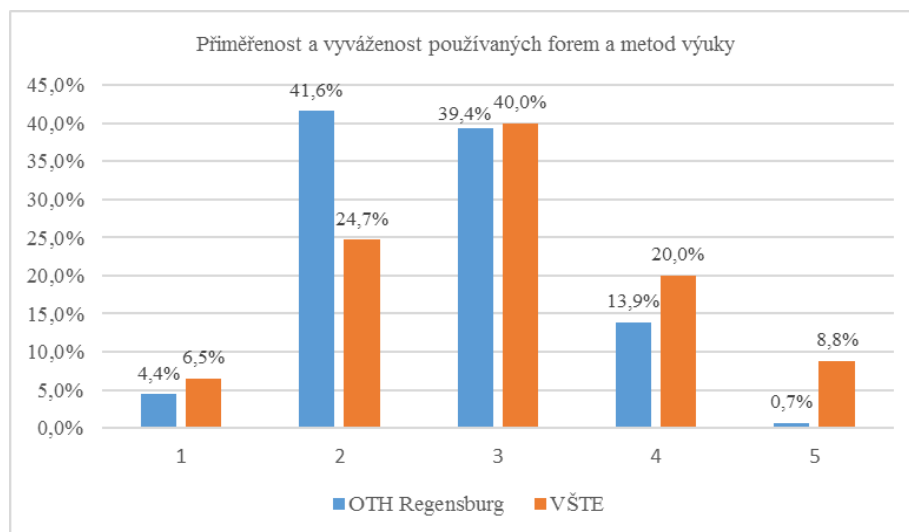
Tabulka 5 – Zaměření akademických pracovníků na praxi
Zdroj: Vlastní výzkum

Na základě dotazníkového šetření bylo zjištěno, že průměrné hodnocení v této položce je u studentů VŠTE ČB téměř o jeden stupeň vyšší než u respondentů OTH Regensburg (Tabulka 6).

Vysoká škola	M (SD)
OTH Regensburg	2.18 (0,76)
VŠTE ČB	3.13 (1.02)

Tabulka 6 – Zaměření akademických pracovníků na praxi - průměr a směrodatná odchylka
Zdroj: Vlastní výzkum

Další položka byla zaměřena na zhodnocení využívání různých forem a metod výuky. Hodnocení opět bylo provedeno dle Likertovy škály od 1 „optimálně“ do 5 „málo“.

Graf 4 – Průměrnost a vyváženost používaných forma a metod výuky
Zdroj: Vlastní výzkum

Odpověď	OTH Regensburg		VŠTE ČB	
	Absolutní četnost	Relativní četnost	Absolutní četnost	Relativní četnost
1- optimální	6	4,40%	14	6,50%
2	57	41,60%	53	24,70%
3	54	39,40%	86	40,00%
4	19	13,90%	43	20,00%
5-málo	1	0,70%	19	8,80%
Celkem	137	100,00%	215	100,00%

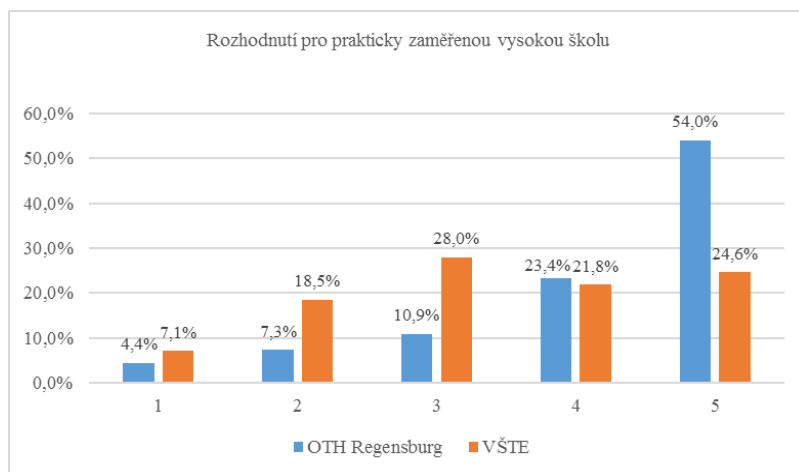
Tabuka 7 – Průměrnost a vyváženost používaných forem a metod výuky
Zdroj: Vlastní výzkum

Vysoká škola	M (SD)
OTH Regensburg	2.65 (0.80)
VŠTE ČB	3.00 (1.03)

Tabuka 8 – Průměrnost a vyváženost používaných forem a metod výuky - průměr a směrodatná odchylka
Zdroj: Vlastní výzkum

Studenti OTH Regensburg hodnotí vyváženost výukových metod lépe než studenti VŠTE.

Poslední položka, kterou uvádíme, souvisela s rozhodnutím studenta, zda by změnil své rozhodnutí a zvolil by raději studium na univerzitě. Posouzení odpovědí studentů bylo opět zhodnoceno pomocí Likertovy škály od 1 „ano, určitě“ do 5 „ne, v žádném případě“.

Graf 5 – Pevnost rozhodnutí pro prakticky zaměřenou školu
Zdroj: Vlastní výzkum

Odpověď	OTH Regensburg		VŠTE ČB	
	Absolutní četnost	Relativní četnost	Absolutní četnost	Relativní četnost
1-ano, určitě	6	4,40%	15	7,10%
2	10	7,30%	39	18,50%
3	15	10,90%	59	28,00%
4	32	23,47%	46	21,80%
5-ne, v žádném případě	74	54,00%	52	24,60%
Celkem	137	100,07%	211	100,00%

Tabulka 9 – Rozhodnutí pro prakticky zaměřenou vysokou školou
Zdroj: Vlastní výzkum

Vysoká škola	M (SD)
OTH Regensburg	4.15 (1.15)
VŠTE ČB	3.39 (1.24)

Tabulka 10 – Rozhodnutí pro prakticky zaměřenou školu - průměr a směrodatná odchylka
Zdroj: Vlastní výzkum

Z Grafu 5 je patrné, že relativní četnost je u obou vzdělávacích institucí odlišná. Na základě Tabulky 10 lze konstatovat, že průměr se liší takřka o jeden stupeň. Z Tabulky 9 vyplývá, že

přes 50 % respondentů OTH Regensburg by neměnilo své rozhodnutí, zatímco počet studentů VŠTE ČB, kteří by neměnili své rozhodnutí je pouze cca 25 %.

Frekvence odpovědí na danou otázku jsou v případě studentů VŠTE ČB zhruba rovnoměrně rozděleny mezi odpovědi 2 – 5. Počet studentů, kteří by rozhodně zvolili studium na univerzitě, je u OTH Regensburg cca 11,5 %, u VŠTE to je cca 25,5 %.

Závěr

Z výsledků dotazníkového šetření je zřejmé, že v oblasti náročnosti přijímacího řízení jsou výsledky obou vzdělávacích institucí srovnatelné. Majoritní většina respondentů obou institucí klasifikuje přijímací řízení jako nenáročné. Ve druhé položce se názory respondentů již více lišily. Studenti z OTH Regensburg se vyjádřili, že cíle a organizace studia jsou pro ně jasnější než studentům VŠTE ČB. Dle odpovědí respondentů v rámci následující položky dotazníku lze konstatovat, že akademičtí pracovníci VŠTE ČB jsou více „teoretiky“, zatímco vyučující na OTH Regensburg působí na studenty spíše jako „praktici“. Z odpovědí respondentů vyšlo také najevo, že studenti OTH Regensburg jsou přece jenom spokojenější s přístupem a pedagogickými kompetencemi svých vyučujících než studenti VŠTE ČB, kteří často uváděli pouze průměrnou míru spokojenosti. Mírný nesoulad mezi odpověďmi se vyskytl i při hodnocení vyučovacích metod a jejich vyváženosti, kdy respondenti OTH Regensburg hodnotili vyučovací metody všeobecně lépe než studenti VŠTE ČB. Velmi zajímavý výsledek byl zaznamenán u poslední položky dotazníku, neboť bylo zjištěno, že většina studentů OTH by určitě neměnila svoji volbu pro neuniverzitní typ instituce (88,47 %), u studentů VŠTE to bylo 44,4 % studentů.

Dotazníkové šetření ukázalo, že se obě vysoké školy velmi dobře profilují jako profesně zaměřené instituce, tak jak deklarují. Přece jenom vyšší míru spokojenosti německých studentů s některými aspekty studia lze vysvětlit tradicí tamního neuniverzitního sektoru i instituce samotné. Zatímco VŠTE oslavila teprve své desáté výročí existence, u OTH Regensburg se jedná o tradici několika desítek let.

Tento článok odporúča na publikovanie vo vedeckom časopise Mladá veda:

Ing. Iveta Kmecová, Ph.D.

Článek vznikl díky programu „Cíl EÚS 2014-2020 ČR - Svobodný stát Bavorsko“ projekt „Podnikatelské kompetence na česko-bavorském trhu práce“, registrační číslo 34.

Použitá literatura

1. CAHA, Z. et al., 2017. *Unternehmerische Kompetenzen an Hochschulen für angewandte Wissenschaften am Beispiel einer Hochschule in Ostbayern und Südböhmen*. Lüdenschied: RAM-Verlag. ISBN 978-3-942303-54-5.
2. ČERYCH, L., 1990-1991. Tendence vývoje vysokého školství v západní Evropě. *Alma mater*. **1**(1), 11-23. ISSN 1210-05-44.
3. ČERYCH, L., 1996. Vyšší odborné školy v mezinárodní perspektivě. *Alma mater*. **6**(5), 266-276. ISSN 1210-05-44.

4. ČESKO, 1998. *Zákon č. 111 ze dne 22. dubna 1998 o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách)*. In: Sbírka zákonů České republiky. Částka 39, s. 5388–5419. ISSN 1211-1244.2), 381-404. ISSN 0149-2063
5. HALBERŠTÁT, L., P. ZELENÝ a M. KARPÍŠEK, 1992. Alternativní vysoké školství. II. díl. *Učitelské noviny*. **95**(20), 8.
6. JALLADE, J., P., 1992. Srovnávací pohled na vysokoškolské studium v Evropě: Struktury vysokého školství: Organizace a obsah studia. *Alma mater*. **3**(1), 34-50. ISSN 1210-05-44.
7. KARPÍŠEK, M., 1996. Současný stav a perspektivy vyššího odborného školství. *Alma mater*. **6**(5), 251-265. ISSN 1210-05-44.
8. KMECOVÁ, I., 2017. Analiz investicij v čelovečeskij kapital v nekatarych vuzach Ruskoj federacij i Čechii. *Vestnik of Samara State University of Economics*. **22**(147), 88-93. ISSN 1993-0453.
9. KULICKE, M. et al., 2004. *Forschungslandkarte Fachhochschulen. Potenzialstudie im Auftrag des BMBF. Herausgegeben vom Bundesministerium für Bildung und Forschung (BMBF)*. Bonn: Selbstverlag. Dostupné z: <http://forschungslandkarte.isi-projekt.de/pdf/endbericht.pdf>
10. TEICHLER, U., 2005. *Hochschulen im Umbruch. Eine Bilanz der Reformdynamik seit vier Jahrzehnten*. Frankfurt nad Mohanem: Campus Verlag GmbH. ISBN 3-593-37976-9.
11. TROW, M., 1997. Problémy přechodu z elitního na masové školství. In: *Terciární vzdělávání ve vyspělých zemích: Vývoj a současnost*. Praha: Ústav pro informace ve vzdělávání. ISBN 80-211-0269-1.
12. VAŠUTOVÁ, J., 2002. *Strategie výuky ve vysokoškolském vzdělávání*. Praha: Univerzita Karlova. ISBN 80-86349-09-8.